

[Knuud Jepsersen.]

mod helt at afskaffe den smule beskatning, man foretager af de store arbejdsfrie indtægter, spekulationsindtægter medtaget, og af indtægter, der er fremkaldt af den samfundsmæssige udvikling.

Det kan nok ikke forbavse, at det er fremskridtspartiet, der fremsætter det forslag. Fremskridtspartiet, der startede med at forklare, at alle indtægter under 60.000 kr. burde være skattefrie, og som i lange forligsforhandlinger var helt nede på en tredjedel af dette. Nu foreslår man altså, at man helt skal ophæve denne lov, sådan at disse kapitalgevinster unddrages beskatning. Når man så har fået denne lov ophævet, ja, så skal man naturligvis kræve noget mere op af de folk, man kan kontrollere, og det vil sige af lønarbejderne. Vi finder det både antidemokratisk og asocialt i hele sin karakter, og vi finder det så urimeligt, at man i en tid, hvor man henstiller til alle mulige om at spare og holde igen, burde have sparet folketinget for et forslag af denne karakter.

Vi ved, at gigantbeløb hvert år unddrages beskatning i Danmark, og at den store del af de 18-19 mia kr., der er ubeskattet, stammer fra folk, der har gevinster på forskellige leder og kanter, og som kan udnytte den skattelov, der er, som selv kan afgøre, om de vil betale skat. Vi kender jo også fra millionærundersøgelserne, hvor mange af disse der betaler skat.

Forslaget er altså vendt imod lønarbejdere og tjenestemænd og i sin karakter af en sådan art, at man helt vil miste enhver kontrolmulighed, enhver indsigtsmulighed, over for disse kapitalgevinster. Vores princip er, at al fortjenste skal underkastes beskatning, og al indtægt skal også være kontrollerbar, sådan at man får en større grad af lighed og en mere demokratisk og en mere socialt progressiv skattelovgivning. Man når det modsatte, om man fulgte fremskridtspartiets forslag. Af den grund vil vi med al magt vende os imod, at dette forslag nyder fremme, endsige opnår et flertal i det høje ting.

Flygaard (DR):

Indledningsvis skal jeg henvise til, hvad jeg på mit partis vegne tidligere har sagt under debatten omkring den særlige indkomstskat. Den nuværende lov om særlig

indkomstskat virker på mange måder urimelig. Vi har her fået nævnt generationsskifteproblemet, og vi har også fået nævnt de problemer, der er omkring ekspropriation, og det er da givet, at det er ting, der skal rettes. Regeringen har også ved finansministeren fremsat et forslag. Det synes vi heller ikke er særlig godt.

Hr. Arne Bjerregaard gjordenogle bemærkninger omkring inflationen. Der er i hvert fald kun tale om at beskatte inflationen i de tilfælde, hvor der ikke er nogen fremmedkapital i den pågældende virksomhed. I samme omfang som der er tale om, at en del af kapitalen er fremmedkapital, er der i høj grad tale om, at egenkapitalen som følge af inflationsudviklingen får en ekstra gevinst oveni.

Jeg har med glæde noteret mig bemærkningerne fra hr. Svend Andersen (Roskilde amt) om, at den nuværende lovgivning medfører en på mange måder u hensigtsmæssig anvendelse af den nuværende jordmængde. Hvis fremskridtspartiet vil være med til at gennemføre en jordreform eller bare et stykke hen ad vejen, ja, så åbner der sig måske visse muligheder for, at vi kan komme et stykke hen ad vejen med det, fremskridtspartiet foreslår her i dag. Jeg vil i øvrigt gerne minde om, at mit parti har genfremsat forslaget om en jordreform. Det er nu helt oplagt et problem, der også indgår i den problemkreds, der her er blevet rejst.

Birgit Busk (U):

Den særlige indkomstskat har mange ulemper og kun få fordele, om overhovedet nogen. Jeg har ikke kunnet finde dem. Den særlige indkomstskat er en særskat på generationsskiftet. Den hæmmer eller umuliggør i mange tilfælde en landejendoms eller en byvirksomheds overgang fra forældre til børn. Den er både alderdomsfjendsk og ungdomsfjendsk. Den tvinger den ældre generation til at blive ved styret langt ud over det rimelige, og den lægger sten i vejen for, at den unge generation kan få mulighed for at udnytte sine kræfter, sine evner og sit initiativ. Den er skadelig både for de enkelte, som rammes, og for hele samfundet, som har så hårdt brug for den dynamik, der ligger hos ungdommen. Den særlige indkomstskat er en særskat på den bevægelighed i befolkningen, som vi også har hårdt brug for. Den